

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517200208
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8517200208.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej, v spore žalobkyne: S. Q., O.. E., L.. X.X.XXXX, J. XXX XX I. Č..XXX, zast. JUDr. Miroslavom Huljakom, advokátom so sídlom 29. januára č. 666, 059 38 Štrba, proti žalovanej: T. Q., O. T., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX I. Č.. XXX, zast. Advokátska kancelária Mgr. Štefan Rybovič, s.r.o., so sídlom Budovateľská č. 36, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 47 253 088, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/4/2017-67 zo dňa 22.2.2018 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku II.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania od žalobkyne nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že existujú okolnosti významné pre rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania spočívajúce v okolnostiach daného prípadu. Medzi stranami sporu bol príbuzenský vzťah - svokra a nevesta. Žalobkyňa s manželom previedli nehnuteľnosť v ich bezpodielovom spoluvlastníctve do podielového spoluvlastníctva syna a nevesty. Až s odstupom niekoľkých desaťročí sa žalobkyňa dozvedela, že žalovaná - bývalá nevesta, zatajila synovi, že je neplodná, o čom mala vedomosť už pred uzavretím manželstva. Aj keď vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd ustálil, že žalovaná naplnila hmotnoprávne podmienky na vrátenie daru, žalobkyňa, keďže podanou žalobou obišla dedičské konanie po jej manželovi, nemohla byť úspešná.

Mal za to, že vzhľadom na všetky uvedené okolnosti prípadu neolo potrebné tento spor riešiť v časti trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa pomeru úspechu, ale skôr zohľadniť osobitosť prípadu, pre ktorú došlo k podaniu žaloby, a preto považoval za vhodné v tomto prípade použiť ustanovenie § 257 ods. 1 CSP, kde žalovanej ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania priznaný nebude.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania podala včas odvolanie žalovaná. Uviedla, že v tomto prípade nie je správne aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Poukázala na skutočnosť, že v konaní sa žalobkyňa nezatupuje sama, ale je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov, ktorému s najväčšou pravdepodobnosťou zaplatila aj odmenu za poskytnuté právnej služby. Okrem toho zaplatila aj súdny poplatok zo žaloby a nepodala návrh na priznanie oslobodenia od súdneho poplatku. Z uvedeného je podľa názoru žalovanej zrejme, že majetkové pomery žalobkyne neodôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Citovala ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a bola toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ ide o výrok II. o trovách konania, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd jej odvolaniu

vyhoveli, zmenil výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie a rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vrátane trov konania na súde prvej inštancie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 a 2 prvá veta CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

4. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a len pre zdôraznenie správnosti dopĺňa.

5. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

6. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Aplikácia uvedeného ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprimerane tvrdé, je na mieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP.

7. Podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednávanej veci naplnené všetky vyžadované predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa je starobná dôchodkyňa vo veku 92 rokov a je vdova. Žalobkyňa a žalovaná boli v príbuzenskom vzťahu - bývalá svokra s nevesta. Žalobkyňa žalobou žiadala od žalovanej vrátenie daru z dôvodu, že s jej synom vstupovala do manželstva podvodom, ktorý využila na získanie manželského súhlasu, čo potvrdil aj Metropolitný tribunál Prešovskej metropolie v Prešove v spojení s potvrdzujúcim dekrétom Cirkevného súdu Gréckokatolíckej eparchie Košice rozsudkom zo dňa 18.2.2014, keďže manželstvo žalovanej a syna žalobkyne vyhlásil za neplatné. V konaní úspešná nebola, nakoľko podľa názoru súdu prvej inštancie obišla dedičské konanie o novoobjavenom majetku poručiteľa - jej nebohého manžela.

9. Odvolacie námietky žalovanej, že majetkové pomery žalobkyne neodôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, keďže bola v tomto konaní zastúpená právnym zástupcom z radov advokátov a taktiež nepodal návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, nepovažoval odvolací súd za opodstatnené natoľko, aby v tomto prípade nemohla byť splnená podmienka pre aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. K majetkovým pomerom žalobkyne odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie ustanovenia § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

Navyše odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v podanom odvolaní netvrdila ani nepreukázala žiadny negatívny vplyv nepriznania náhrady trov konania v jej majetkovej sfére.

11. Záverom odvolací súd dodáva, že žalovaná sa svojim správaním voči žalobkyni a členom jej rodiny dopustila hrubého porušenia dobrých mravov, čo viedlo žalobkyňu k podaniu žaloby na súd. Pred podaním žaloby sa žalobkyňa pokúšala so žalovanou mimosúdne dohodnúť (listom zo dňa 12.12.2016, ktorým žalovanú požiadala o vrátenie daru), avšak neúspešne, a teda snažila sa vec vyriešiť zmierlivo a vyhnúť sa vzniku súdnych trov.

11. Napriek skutočnosti, že žalobkyňa v prvoinštančnom konaní úspešná nebola, náhrada trov prvoinštančného konania žalovanej priznaná nebola, a to z dôvodov podľa ustanovenia § 257 CSP, ktoré pre svoju aplikáciu predpokladá, že úspešnej strane, ktorej vzniklo právo na náhradu trov konania, trovy priznané nebudú z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

12. Pokiaľ preto súd prvej inštancie aplikoval ust. § 257 CSP, jeho rozhodnutie je správne a odvolací súd napadnutý výrok rozsudku o náhrade trov konania ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1. V odvolacom konaní žalovaná úspech nemala a úspešnej žalobkyni z obsahu súdneho spisu trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).